

FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 191

Any XV I

JULIOL, 2002

Els benjamins acabaren primers

Final de curs de ball de bot

LES ACTIVITATS D'HIVERN S'ACABEN, VISCA L'ESTIU!

Alumnes i professors de l'escola de Música, posaren junts després del concert de final de curs

Sumari

Editorial i sumari	2
Acaben els cursos	3
Un any més, Mulla't per l'Esclerosi	
Múltiple	4
Triangle de Tres	4
Sa Xerradeta a Ses Tarragonas amb...	
En Jaume Aulet, de s'Hort	5
Carta al director	7
Passant l'estona a... Cuba... "Y en eso	
llegó Fidel	8
Bullit de Notícies	10
Demografia. Telèfons d'interès	12
El temps.	13
XV festival de música de Cura i	
Mancomunitat de Mallorca	13
"Cosetes" (entre passat i recent)	14
Germà Mar	16
Carta de Sor Francisca Negra a Miquel	
Rosselló	16
I concurs d'acudits per Internet	17
La poda en verd, una feina d'estiu	18
Carrerany Esportiu: Futbol benjamí ..	19
Pla de Mallorca 2002	19
Estiu a Maria 2002	20

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol
Antoni Gelabert
Gaspar Mas

Amb el suport de:

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

EDITORIAL

Una llei de partits contra la discrepància ideològica!

Quan acabàvem de fer la revista del número de juny ens trobàrem amb la polèmica de la Pastoral dels bisbes bascos i ara que som a punt d'enfornar la revista del mes de juliol, ens trobam amb l'aprovació de la Llei de partits polítics, per part dels dos partits majoritaris espanyols: PP i PSOE.

Vagi per endavant la nostra repulsa més absoluta a tota forma de violència per aconseguir finalitats polítiques. Si se'n justifica uns per legítims i altres no, s'arriba a un grau de confusió perillósíssim. Per tant, no a la violència, en cap cas!

Dit això, alt fort i clar, també hem de dir no, igualment alt fort i clar a l'ofensiva espanyolista i espanyolíssima que duen a terme el PP i el seu escolanet PSOE. Primer va ser l'investida contra la pastoral dels bisbes bascos en contra de la violència al país Basc i de la referència que feien a la Llei de Partits, opinant que la seva aprovació en cap cas resoldria la situació del País Bas, sinó que encara augmentaria més la confusió i la radicalitat dels sectors abertzales. I feia molt de temps que no vèiem el grau de manipulació informativa que varen arribar a posar en marxa els dos partits espanyols i espanyolistes, sobretot el PP, denunciant afirmacions que no apareixien per res a la pastoral dels bisbes i obviant coses que sí que es deien ben clarament, de denúncia de la violència.

I ara arriba la famosa Llei de Partits que s'han tret de la màniga només per il·legalitzar un determinat partit polític. La confusió que perverteix l'esperit democràtic es troba en el fet que a través de la Llei es criminalitzen les discrepàncies polítiques respecte dels mètodes que s'utilitzen per aconseguir determinades fites polítiques. Perquè quedi clar, una democràcia de veritat persegueix judicialment els individus que realitzen activitats delictives, però no pot deslegitimar aquells que no condemnen la violència com a mètode per aconseguir unes determinades finalitats polítiques; perquè si es fila tan prim, quants de partits polítics s'haurien d'il·legalitzar pel fet que els seus representants no han condemnat les atrocitats del franquisme i les seves víctimes (cas del PP), o les matances de l'Orient Mitjà, o de la guerra de Iugoslàvia, etc. No. D'aquesta manera l'única cosa que fan els partits espanyolistes és negar-se a negociar una solució que només pot ser política, de concessió de drets i parcel·les de poder. La pau no s'aconsegueix posant més de 200.000 persones de cop, al marge de la llei. Això és fer més difícil encara la solució.

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

Antoni Gelabert Mas, Antoni Fiol Morey, Miquel Oliver i Roig, Miquel Rosselló i Quetglas, Lluc Matas, Josep Ferriol Torelló, Alumnes de 1r d'ESO de l'IES de Sineu.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.com

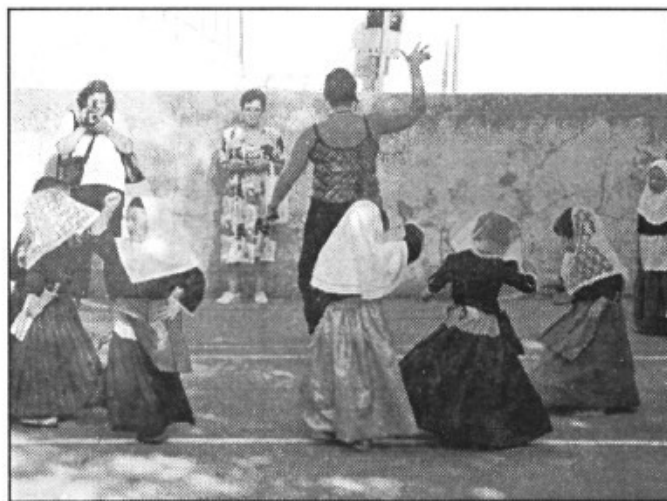
Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

ACABEN ELS CURSOS

El primer que acabà, abans d'hora a causa de la vaga convocada per dia 20, fou el curs escolar. La festa de fi de curs fou dia 19, un poc més curteta, amb cançons, un partit de balontiro i un gelat.

Dos dies més tard, dia 21, els alumnes que havien participat a l'activitat extraescolar de Ball de Bot, feren una demostració del què havien après davant pares i padrins

I finalment, el diumenge dia 30 de juliol, els alumnes de l'escola de música feren un concert a l'església parroquial. La festa acabà amb un refresc a la plaça de Dalt.

UN ANY MÉS, MULLA'T PER L'ESCLEROSI MÚLTIPLE

Aquest estiu, **el diumenge dia 7 de juliol**, l'Associació **Balear d'Esclerosi Múltiple** durà a terme per sisè any consecutiu el que ha esdevingut un dels actes solidaris de ressò a la nostra illa: el **"Mulla't per l'Esclerosi Múltiple"**. Aquesta campanya té una clara finalitat: aconseguir que un dia a l'any la gent de Mallorca "es mulli" per l'Esclerosi Múltiple implicant-se, banyant-se i solidaritzant-se a qualsevol de les piscines dels 50 pobles que col·laboren amb la campanya.

Desgraciadament aquesta és una malaltia invalidant que imposa moltes de limitacions als qui la pateixen i als seus familiars (es calcula que són més de 400 a Mallorca). És causa de molts de sofriments i d'impotències. De moment no es pot fer res per prevenir les causes d'aquesta malaltia neurològica per a la qual tampoc s'ha descobert cap remei.

Però no per això ens hem de quedar creuats de braços. I una de les coses que des de l'Associació ens hem proposat és treballar perquè per un dia a tota Mallorca se senti parlar d'aquesta malaltia tan freqüent (i tan desconeguda), i de com es pot ajudar a millorar la qualitat de vida dels afectats.

Això venim fent els darrers anys, i de cada vegada són

més els municipis, institucions i persones que se sumen a la nostra iniciativa. Els resultats del **"Mulla't 2001"** varen ésser molt positius gràcies a la col·laboració de **43 municipis**, la participació de prop de **2.400 persones** i de **1.423.000 metres** nedats per l'Esclerosi Múltiple, tot un rècord de participació i de metres.

L'objectiu per enguany és aconseguir millorar aquests resultats per tal sensibilitzar un major nombre de persones envers aquesta malaltia i fomentar la solidaritat amb tots els afectats d'Esclerosi Múltiple i les seves famílies. També, recaptar doblers amb la venda de material solidari (camisetes, tovalloles, gorres...), que es destinaran a ampliar el servei d'atenció psicològica.

Per participar enguany amb el Mulla't, el dia **7 de juliol** no has de fer més que acostar-te a la piscina del teu poble (i sinó a la del poble veïnat) i sense pensar-ho, tirar-te a l'aigua. Quants més metres nedis, millor, perquè més pujarà el recompte de metres solidaris nedats i més et solidaritzaràs amb els malalts d'esclerosi múltiple.

L'any passat férem l'equivalent a més d'una volta a Mallorca, enguany, amb la vostra ajuda ho superarem. Veniu tots, vos esperam!

Triangle de tres

Lluc MATAS

L'home en la seva vida, i ara més que sempre, ha de triar forçat entre o Déu o la bogeria, perquè, sense Ell, el que hi ha és l'olor de ceba en una misèria que dura, pel cap baix, cent eternitats. La involució, des del superconsumisme, gela els peus en uns silencis que diuen que l'home, sense Déu, pretén emplenar-se de morbo excusant-se en les frustracions negadores i nihilistes. Perdre a Déu s'aconsegueix tirant-se el farol que no existeix, i veient pel·lícules ens confirmam en una elecció que sols pot portar a la desestructuració d'unes neurones perfectes.

Cent mil causes o totes duen a endevinar una transcendència que ens dona un motiu per no defallir mai en el trajecte de la vida. Les coses poden anar malament una vegada i una altra, però no sempre serà així perquè és Déu i no el temps que posa, en un procés, les coses al seu lloc, al lloc millor, al lloc que mereixem si som tan conformistes com el que suposa tenir l'equilibri suficient per no ambicionar l'esforç dels altres. Els "altres" estan en la mateixa cursa que un, i no se tracta de guanyar-li. No i rotundament no. Se tracta, abans de res, de respectar-lo i de compartir, perquè per doblers es baralla la gent, i, segur, que Déu no ho entén això. Ser solidaris, si hi ha la "pela", és més difícil que casar-te amb l'al·lota que estimem o que t'agrada, però una cosa i l'altra s'aconsegueixen

amb la constància de jugar el joc mirant la botella mig plena, perquè si la veim mig buida som, si no ateus, si negatius que hem de millorar l'autoestima a marxes forçades, sent –sens dubte– Déu, el millor terapeuta.

S'ensopega perquè un camina en un trajecte que fineix un any o altre. Les ensopegades ensenyen a caminar, i mai d'una frustració hem de fer una bandera autodestructiva de rompre's a bocins en la fosca de l'ofuscació. Caminar i respectar han d'anar plegats, perquè més tard surt estimar i voler el seny de fer les coses tan ben fetes com un sap. Estimant un romp el gel i de cec passa a veure-hi amb una claror més nítida que una flor d'aigua. És perquè ja no té la fòbia de competir, és perquè se sap essència amb un únic nom i amb un trajecte curt, és perquè un no vol estar mans aplegades, és perquè sentint un es regenera de força, de valor i d'inquietud.

Perdut sols hi està qui s'hi sent: un mai no perd res. Mai, a no ser que actuï per fer mal als suposats més dèbils. Els qui en els fan són un avantatgistes, els qui la vida, per molt que es pensi que no, els paga de forma multiplicada en perjudici o d'una manera o l'altra. El joc ha de ser net. Tots som fills d'una història que la comanda El que la comanda. Crec que fer-ho millor que ell és impossible, perquè, sense Déu, s'acaba la història. Sense ell, no n'hi ha. No hi ha sospir de vida sense ELL, i l'únic que –crec que– demana és una vida més lúdica, més vital i alegre, i més a prop dels elements que són Ell, que són tendresa, força, creure en el projecte fent-lo dia a dia i no perdre la llet pasturant en la mitologia cinèfila de quatre egòlatres.

Sa Xerradeta a Ses Tarragones amb...

EN JAUME AULET, DE S'HORT

Va ser un plaer compartir un parell d'hores amb en Jaume. Per a ell també fou divertit, ja que se li veia a la cara que s'ho passava bé explicant les seves experiències, els seus inicicis i tot el que ha après d'ençà que començà dins aquest món. Aquest "hobby" d'en Jaume, que li roba hores lliures, hores d'estar amb la família, per a ell és un temps ben aprofitat, ja que segons ens explica és necessari per al seu benestar i a més pot ajudar altres persones a trobar-se millor.

—Jaume, per començar ens pots donar les teves dades personals

Som en Jaume Aulet, de malnom en *Jaume de s'Hort* o *Jaume Miraiet*, però som més conegut per *Jaume de s'Hort*. Tenc 47 anys, vaig néixer a Maria, però no hi he viscut fins fa 16 anys. La meva infància la vaig passar a Son Serra de Marina, la meva família estava a la possessió de Son Serra, que està devora l'església. Després quan tenia 15 anys me'n vaig anar a Lluçmajor i hi vaig estar 17 anys.

—A Son Serra, on anaves a escola?

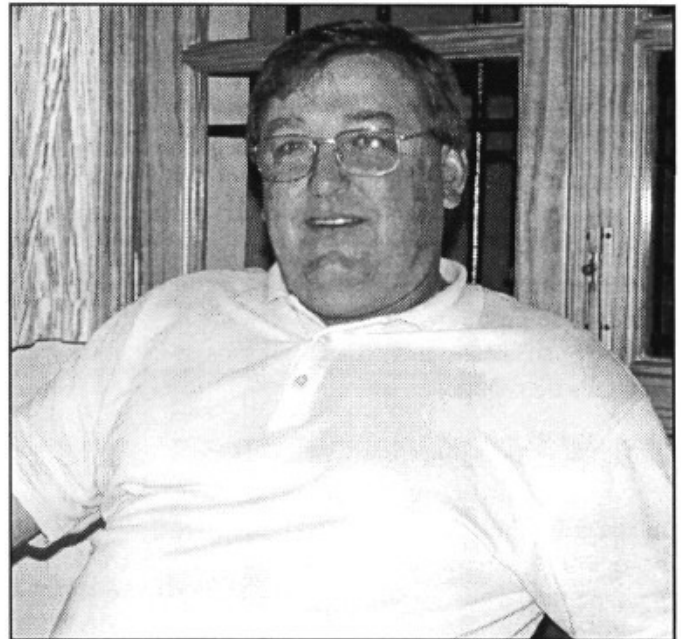
Allà hi havia una escola, que en aquell temps era mixta, teníem una mestra i tots els cursos anàvem plegats. La meva vida escolar va ser sempre a Son Serra, quan passàrem a Lluçmajor ja havia acabat els estudis. Vàrem fer un bon bot per anar d'una vorera de mar a l'altra. Va ser un bot molt gros.

—A Lluçmajor la teva activitat era la pagesia?

Sí. Jo he deixat la pagesia d'ençà que som a Maria; la meva vida sempre ha estat la pagesia i encara me sent pagès, no sé si n'he sabut o no, però jo me sent pagès. Actualment faig feina a una empresa d'excavacions.

—Les terres de Son Serra i Lluçmajor són molt diferents a les de Maria?

Sí, les dues zones costaneres són semblants però ben diferents de la zona del Pla. El Pla és una zona de cereals exclusivament i tant Son Serra com la marina de Lluçmajor, són zones de ganaderia extensiva i d'utosuficiència quant a cereals. Malgrat això, a Son Serra hi havia zones de terra bona per als cereals. A Lluçmajor estàvem a la possessió d'Es Pedregar, on hi ha un important poblament talaiòtic, potser el més important de la zona de Lluçmajor, però poc conegut.

—Jaume, ara que ja coneixem un poc els teus orígens, ens volem centrar un poc en el motiu que ens ha duit a fer aquesta xerradeta, la teva afició als massatges i a tot el món que l'envolta. Sabem que hi ha gent de Maria que coneix aquesta activitat, però per a molts és desconeguda; com t'inicies en aquest món?

Des de sempre m'han atret molt els remeis casolans i naturals, les herbes; i de fet faig algunes cures emprant aquests sistemes. Jo quan vaig fugir de Lluçmajor mai me pensava dedicar-me al món dels massatges fins que un dia me presentaren un senyor i me va dir per què no emprava les mans. Cosa a la qual jo vaig respondre que les emprava sovint, per fer feina, per menjar, etc. i ell me va respondre que podria ajudar la gent per minvar el dolor, fer massatges, etc. i a partir d'aquí vaig començar a donar voltes al tema, vaig llegir i cercar informació i vaig entrar en contacte amb una escola de Barcelona que venia a Mallorca a fer cursos de massatges i vaig començar a estudiar. I ja fa 11 anys que estic dins aquest món aprenent coses noves cada dia. Perquè la vida és un món d'aprenentatge, ja que el que sabem avui demà ens pot quedar desfasat, això és un món molt complex, és una transmissió energètica, és un diàleg amb el tacte entre les mans i el cos, però és molt satisfactori.

—Ens has parlat d'escola; hi ha centres d'aquestes ensenyances?

Sí, hi ha uns centres homologats que se dediquen a ensenyar una tècnica, malgrat que després cada un personalitza les tècniques apreses, cada persona agafa el seu camí. Aquests centres t'ensenyen unes tècniques, una

manera de fer la feina, quan i com s'ha de fer un massatge, quan és convenient no fer un massatge. En processos virals, per exemple, no és bo fer massatges, ja que el cos fa unes reaccions i la manipulació podria fer una alliberació de virus que els nostres ganglis tenen controlats.

—Hi ha diferents tipus de massatges?

Sí, hi ha els massatges musculars i també els massatges limfàtics. La limfa és molt important per al cos, no sols per estètica, sinó pel benestar. La limfa, després de la circulació sanguínia és la segona circulació del cos humà, quan ens falla la circulació limfàtica, ens dona bastants de problemes, que poden ser molt greus. També hi ha altres massatges: japonesos, shiatsu, etc. però jo no els he practicat.

—Tu, personalment, quin tipus de massatge fas?

Jo faig un tipus de massatge suau, no dolorós. El massatge és una cosa molt personal, ja que a l'escola aprens unes tècniques i després les adaptes a la teva personalitat.

—A Mallorca hi ha centres d'ensenyament?

Sí, però la majoria estan en contacte amb Barcelona, que és on hi ha els millors mestres. El meu mestre és de Barcelona.

—Creus que el component psíquic, la confiança del pacient, influeix en una persona per curar-se?

Sí, la confiança del pacient és molt important. En Pere Estelrich, el massatgista de Petra, un dia me va dir: podràs fer molts de cursos, però no tothom serveix. Si tu

tens les mans bones serviràs, però si no tens res a les mans, tu mateix t'aturaràs. I això és cert ja que hi ha d'haver un contacte entre el pacient i el massatgista, i aquest intercanvi es fa amb les mans, però si no tens res a les mans aquest contacte se converteix en una simple palpada.

—Només empreses les mans o te serveixes d'altres sistemes mecànics?

No, només me serveix d'una làmpara per donar calor en determinats moments, però no altres estris.

—Quin tipus de pacients són més asidus?

Normalment les persones que tenen qualche problema puntual, però una vegada que el mal el fuig, ja no tornen. Malgrat que és molt bo i necessari un massatge de forma periòdica.

—A part dels massatges, també cures les cremades, quin sistema empres?

Amb les mans, amb energia. Aquesta cura tant se pot fer personal com telepàticament i també ho faig amb pomada, amb ungüent com s'anomenava antigament, però aquest ungüent és portador de l'energia, si no fos portador d'energia no serviria per res. L'energia és la mare de la vida.

—Molta gent pot desconfiar d'aquestes teràpies, que no tenen cap base científica?

Sí, i jo ho respect, ja que això jo no ho puc demostrar davant un notari, ni te puc dir toca això, és una cosa que no se pot tocar, tot això és una cosa tan subtil, tan fina que només se'n ressent a l'interior de la persona, i això és un lloc on no hi cerquem mai dins l'interior. Sempre cerquem de nosaltres cap a fora, però quasi mai dins l'interior, moltes de vegades la nostra persona és una gran desconeguda. Per poder creure amb aquestes tècniques ens hem de conèixer un poc més a cada un de nosaltres, mentre no ens coneguem a nosaltres, malament ho tenim per voler conèixer els altres.

—Aquesta filosofia de vida la pots utilitzar amb la família, per educar els fills, o només ho pots fer d'una manera subtil i inconscient?

Els saben el que faig, de manera relativa, saben que me dedic als massatges i que a vegades he d'ajudar a persones energèticament. Algunes vegades quan trob un comportament que no és normal amb ells, quan no estan a punt, els dic vine un momentet i els faig una passadeta, intent que tenguin les mínimes pertorbacions possibles, que siguin més ells mateixos. Les persones moltes de vegades tenim moltes d'interferències, ens trobam trists, malament, sense saber el perquè i aleshores és el moment d'actuar. De totes maneres de cara als meus fills l'únic que intent és que siguin ells mateixos, amb els seus defectes i les seves virtuts.

—I els teus fills com veuen tot aquest món?

Amb molt de respecte, encara no tenen l'edat per poder entendre ni practicar-ho. Quan tenguin l'edat i volen aprendre, jo els ensenyaré tot el que sé, però sense imposar-los res. Ara encara són un fruit verd que ha de

Estimat senyor,

Som els alumnes de l'Institut de Sineu, en concret de 1r A d'ESO. Amb tot el respecte vos escrivim aquesta carta.

Ara estam estudiant els continents, i el darrer que hem estudiat ha estat l'Antàrtida. I tots hem estat d'acord que el que es fa a l'Antàrtida no ens agrada, no és que no ens agradi, sinó que no ens agrada gens ni mica. Com per exemple: fer proves per extreure el petroli. És que no basta el que ja teniu?, i a més l'anau a cercar a l'Antàrtida. Però no només és això, també estau contaminant l'Atmosfera. No l'hem de contaminar! Després també hauríem de dir que no a les explotacions, no n'haurien de fer, perquè el gel es podria arribar a fondre i l'Antàrtida desapareixeria.

Després, si deixam de parlar sobre el continent (que hi hauria moltes més coses de què parlar), ara vos xerrarem sobre la vida de dins l'Antàrtida. Perquè no només destruiríem l'Antàrtida, aquest continent tan meravellós,

madurar.

—Haver de dedicar-te als massatges quan has acabat la jornada laboral, no és un poc feixuc?

No, jo ho faig perquè hi disfrut, és com una necessitat, m'obliga a cuidar-me i a pensar amb mi mateix. Amb el tema de l'energia si tens, dónes; i si no tens, no dónes. Quan una persona ve a fer-se un massatge i jo estic empenyat, quin servei li puc donar?. Primer de tot jo he d'estar tranquil amb mi mateix i ajudar aquesta persona a relaxar-se.

Acabarem la xerradeta com de costum, amb panxa plena i una bona xerrera, llàstima que el sendemà fos dia feiner i les obligacions laborals obliguen a matinar. Gràcies Jaume, per dedicar-nos una estona del teu temps i explicar-nos aquesta activitat, que és tan desconeguda com necessària.

Magí Ferriol, Antoni Fiol i Miquel Morey

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

Pa amb oli
i
Carn torrada

Carret. Petra - Sta. Margalida Km. 6'600 - Tel.: 971 52 53 16

sinó altres coses. Vosaltres no hi pensau, però si destruïu l'Antàrtida desapareixeran molts d'animals. Allà hi viuen uns animals guapíssims i no tant, però no parlam de si són o no bonics. L'important és que hi ha animals i són molt importants per la natura i sense la natura, nosaltres, tots nosaltres nins, com vostès no seríem aquí, tot ho hem d'agrair a la natura. I vosaltres el que feis per agrair-ho és destruir-la. L'Antàrtida és un continent com tots els altres, només és diferent en el fet que està cobert de gel, és més petit, però Oceania encara ho és més, etc. Però al cap i a la fi és un continent. I si destruïm l'Antàrtida no només hi haurà un continent menys, sinó tots els animals que viuen a l'Antàrtida hauran desaparegut per sempre. Bé, i així podríem seguir parlant hores i més hores, però només vos deim això. Hem de salvar l'Antàrtida!. Només vos demanam això: tot el que hem dit ens agradaria que es complís.

Alumnes de 1r d'ESO A
IES Sineu

Passant l'estona: Cuba... "y en eso llegó Fidel"

La peculiar situació geogràfica de Cuba com a porta del golf de Mèxic, entre les penínsules del Yucatán i de Florida la converteixen en un punt estratègic i cotitzat des del mateix moment del seu descobriment. Ha estat cotitzada sempre: deixant de banda la història indígena, pràcticament desconeguda, en primer lloc pels espanyols, principi i fi de la seva presència colonial a Amèrica; després pels nord-americans anglosaxons, amb la seva entrada a l'escenari després de la retirada forçosa d'Espanya, fins a la seva sortida en època recent després del triomf de la revolució comunista d'en Fidel.

Cuba actualment és una microcosmos molt original: perduda totalment la identitat indígena, comença la mescla espanyola amb l'africana dels esclaus transportats, donant lloc a la mulata; hem de comptar també la Xina, ja en menor proporció, però clarament present; hem d'afegir una relativa influència anglosaxona i darrerament la no manco present eslavosoviètica. Tot això ha comportat una molt rica i variada experimentació genètica, religiosa, política, social i cultural que encara som lluny per veure'n els resultats i que són de molt difícil comprensió.

De tot aquest experiment ha nascut l'actual societat civil, el poble cubà, un poble molt carinyós i acollidor, de manera especial amb els espanyols, com poques vegades es constata a la resta de països llatinoamericans. I ho fa amb una castella dolça, fàcilment comunicatiu, ple de variants "americanismes", amb una amabilitat poc comú, que resulta difícilment païble coneixent les greus dificultats del dia a dia d'aquest país. I tot això ens ho podem trobar tot passejant pels carrers de l'Habana Vieja, carregats de bellesa i d'història que un sent molt a prop; o bé xarrupant un combinat de deliciós Rom, un daiquiri, in mojito, un rom amb gel, caminat sense presa per les platges quasi verges, de sorra finíssima i un mar de mils colors turquesa i malaquita.

I tot això en un país d'uns 10 milions d'habitants: 72% blancs, 12% negres, 14% de mulatos, 0'3% d'orientals i la resta petites agrupacions. Sempre hi pot haver matisos, ja que els color de les pells i fesomies de molts blancs podrien ésser inclosos com a "mestissos", però això seria complicar molt les coses. L'economia del país es basa principalment en l'agricultura, i concretament en el canyamel i els seus derivats, rom i melassa, el cafè, de baixa qualitat i el famós tabac cubà, molt probablement el millor del món, i també els cítrics, tenen un importància relativa; la pesca s'està desenvolupant de manera clara,

si bé no disposa d'infraestructura naviliera bona ni de gran capacitat; també la mineria del níquel i del petroli, aquest de molt baixa qualitat degut a la gran quantitat de sofre que conté i ells quasi no tenen refineries, pel que és molt característica l'olor de la gasolina i dels gasos expel·lits dels vehicles motoritzats de Cuba.

Camperols a cavall

Però la gran estrella emergent de l'economia del país és el turisme, el que s'està desenvolupant mitjançant empreses mixtes cubanoestrangeres, i entre elles, una de molt important és la del grup Escarrer, el del individu que ha fet un front irracional contra l'ecotaxa balear, i que allí els seus fulletons diuen que ell és defensor dels ecosistemes del país. Quina barra!

Malgrat tot això, el sistema políticococial cubà és un fracàs, ha fet perdre cinquanta anys d'història al poble civil, li ha amagat la veritat de l'evolució del món; els edificis que es mantenen drets són els robustos d'abans de la revolució, quasi bé no han fet res consistent, i el que han construït és de tan mala qualitat que un bon dia caurà com un castell de fang.

A la nit la llum ambiental és quasi d'espelmes, esgrogueïda i feble, ja que no tenen gaire energia elèctrica; malgrat tot pots anar segur pel carrer ja que a cada dues passes hi ha un policia, un "camuflat" del partit, un delator, un "xivato", que impedeix que se t'acostin les atractives mulates. En un carrer de no més de 300 metres, calle San Rafael, a un li ofereixen sexe, ben bé una mitjana de 20 al·lotes, i també joves, i t'ofereixen tabac de contraban i altres productes. Veus les botigues per als nadius quasi buides, tal i com estaven les dels països soviètics fa 20 anys. Diuen que una de les conquestes més importants és la medicina pública i universal, quan aquesta conquesta social a Europa fa anys que està estesa, si bé els metges estan preparats no tenen ni mitjans ni tecnologia ni medicines per curar,

tot és un bluf; hi ha clarament una atenció immediata i general, però l'hospitalària és per a les élites i els escassos recursos són per als dirigents i responsables del partit únic. També argumenten que l'educació és gratuïta i universal i que tothom estudia; és una altra falàcia. L'educació és universal i gratuïta, fins als estudis secundaris, com a la vella Europa des de fa més temps, si bé en molts casos el que ells anomenen educació no passa de ser un adoctrinament, com el que teníem amb el règim totalitari anterior, al nostre país: himnes, uniformes, consignes, màximes, distorsió de la història, inculpació als altres dels seus mals; i l'educació superior és gratuïta però selectivament i segons criteris sempre polítics i d'eficàcia de les notes, és a dir a la vella Europa també és gratuïta l'ensenyança universitària pública, la diferència és que allí no n'hi ha de privada.

La població negra és minoritària i amb racisme encobert

I allí on és més impresentable la seva "revolució", que és on teòricament la volen justificar, és als pobles, al camp. La famosa "zafra" ja fa temps que està superada, i el sucre es ven al mercat al preu que mana l'economia de mercat i no al preu polític al qual el venien als països soviètics; i amb l'excusa del bloqueig americà, que és una total injustícia i és una mostra més de l'imperialisme prepotent dels ianquis, volen justificar que tots els seus mals vénen de fora. Això recorda la vella cançó del dictador general que teníem fa unes dècades: tota la culpa dels nostres mals era deguda a "la pertinaz sequía" i "al contubernio judeomasónico internacional contra los valores cristianos de occidente". Oi que ens sona aquesta tonada!. Idò allà passa el mateix, adoctrinen la gent amagant que és el seu sistema el que porta el fracàs, la injustícia, la desmotivació, l'esclavatge intel·lectual, la falta d'iniciativa i el desànim. Com estan vivint la gent als pobles i la qualitat de l'habitatge és la mostra més clara de la misèria del sistema.

Una visita a una fàbrica de tabac em va permetre parlar amb treballadores i treballadors, naturalment la immensa majoria de raça negra o mulata (una altra injustícia és el

racisme encobert!), i aquella gent estava treballant en unes condicions que no passarien una mínima revisió de control de salut laboral a un país civilitzat; unes dones, jovenetes, amb uns esprais i nebulitzadors, perquè l'ambient de pols, micropartícules, olors intenses, poca o quasi gens de ventilació, i mínim temps de descans absentant-se del lloc de feina, feien que l'aire respirat impregnés els pulmons d'incrustacions obstructives i acabant moltes d'elles amb problemes respiratoris. Naturalment això únicament s'atreveixen a confessar-ho quan saben que un és metge i estan fora de l'observació i control del comissari de torn que els vigila...

Vells autos circulant per La Habana

I el turisme és una altra injustícia: està prohibit anar-hi els nadius que no siguin treballadors dels complexos turístics tancats. Únicament poden gaudir d'aquells indrets els turistes que deixen els dòlars, única moneda en què poden pagar tota mena de compra que facis. El turista ho té tot a l'abast i el nadiu únicament ho pot observar i servir diligentment al visitant, però no pot anar a comprar a les tendes, una perquè no té suficients diners per adquirir els productes, i una altra perquè li està prohibida la seva presència. Fins i tot als nadius no se'ls permet entrar als hotels. I en tinc una experiència personal. Va trucar-me la família d'una becària que està formant-se a Barcelona, mentre jo m'estava a un hotel l'Havana, per dir que em portarien uns objectes per lliurar-los-hi en retornar jo. Varen venir i per megafonia m'avisaren de la seva presència mentre jo estava escoltant un grup musical del país. Em digueren que eren a l'entrada, al costat de la recepció i que si volia anar-hi ja que els estava prohibida l'entrada. Férem les presentacions, els intercanvis pertinents i amb llàgrimes al ulls i un anhel de llibertat... ens acomiadarem allí mateix.

Antoni Gelabert Mas
Barcelona, Juny 02.

BULLIT DE NOTÍCIES

REUNIÓ AMB LA CONSELLERIA D'INTERIOR

El passat dia 4 de juny tingué lloc a la sala de reunions de l'Ajuntament de Maria una reunió convocada per representants de la Conselleria d'Interior.

A més del batlle de Maria, hi eren dos representants de la Conselleria d'Interior i la Majoria de representants d'associacions del poble que pogueren escoltar, comentar i fins i tot aportar suggeriments per a l'elaboració del projecte.

El motiu de la trobada fou degut a la presentació del pla de qualitat de l'administració del govern de les Illes Balears, amb l'objectiu final de promoure la Carta dels Drets dels Ciutadans. De manera resumida, amb la Carta dels Drets dels ciutadans, els serveis que presta l'administració estaran supeditats a uns paràmetres de qualitat mesurables, coneguts per endavant pels ciutadans i amb un sistema de garanties que permetrà fer-los efectius.

EXPOSICIONS A LA CAIXA I A SA NOSTRA

Aquests estiu que sempre hi ha temps per prendre la fresca us volem proposar que aneu a les cases de Cultura de Sa Nostra, al carrer Concepció de Palma, o al Gran Hotel de la Caixa, els quals estan dotats d'aire condicionat i a més podreu gaudir de les exposicions programades que són les següents: A Sa Nostra, "Viajo para conocer mi geografía" de Mateo Maté (del 4 de juliol al 31 d'agost) i "Els anys de l'esplendor" de Carlos Mensa (de l'11 de juliol al 14 de setembre) i a La Caixa, fotografies del suec Christer Strömholm, dels anys cinquanta i seixanta, moltes d'elles fetes a Espanya (fins dia 1 de setembre)

RESIDÈNCIA D'ESTUDIANTS DE LA UIB

Des del dia 1 al 26 de juliol està obert el termini per sol·licitar plaça a la Residència d'Estudiants de la Universitat de les Illes Balears. Els impresos de sol·licitud i domiciliació els podeu trobar a la següent adreça d'Internet

<http://residencia.uib.es/> i també a la recepció de la residència. Els criteris per a l'assignació de places vacants seran els següents per ordre de prioritat: 1.- Germans de residents actuals. 2.- Estudiants procedents de Menorca, Eivissa i Formentera. 3.- Resta de sol·licituds.

En cas de que no hi hagi places suficients, el dia 30 de juliol es farà un sorteig. La llista d'admesos i la llista d'espera es publicarà dia 31 de juliol als mateixos llocs on es poden recollir els impresos de sol·licitud.

TROBADA AMB PERE FONTS

El passat dissabte dia 22 tingué lloc una trobada amb el que fou, durant uns anys, rector de la Parròquia de Maria, Pere Fons.

Primer es va celebrar una Missa i després ens reunírem en una gran rotllana a la Plaça de Dalt, on en Pere va agrair una vegada més, la contribució que havia fet el poble de Maria perquè el projecte de conducció d'aigües a Cascas (Perú) es fes realitat. Ens va llegir el final d'obres, document molt hermós on es podia seguir pas a pas tot el procés de construcció del "reservorio", de la canalització de l'aigua, i dels abeuradors, un per animals grans i l'altre per animals petits. De l'alegria que els "comuneros" tingueren una vegada acabades les obres ens hem poguérem adonar mirant les fotografies que en Pere va mostrar.

Seguidament, les dones rebérem un petit obsequi, que va consistir amb una polsera feta a Perú i amb fil de llana.

Per acabar vam entrar al pati de Can Gaspar, on ens hi esperava un bon sopar preparat per persones de Maria, i mentre degustàvem uns plats exquisits, continuàrem parlant amb en Pere dels seus projectes i li exposàrem la nostra disponibilitat per continuar participant des d'aquí en tots ells.

BULLIT DE NOTÍCIES

MARIA MAGDALENA JORDÀ HA ESTAT SUBSTITUÏDA PER JOAN BERGAS

Maria Magdalena Jordà, que ocupà la llista del PSM en el lloc número 2 ha dimitit del seu càrrec, per raons personals. El seu lloc serà ocupat per Joan Bergas, el número 3 de la citada llista. Volem agrair la feina feta i la dedicació al poble a la regidora sortint i esperam que les actuacions del regidor que ocuparà el seu càrrec siguin beneficiosos per a tots els veïns del poble.

CONCURS FOTOGRÀFIC L'HOME I EL MEDI AMBIENT

El Departament de Medi Ambient i Natura del Consell de Mallorca convoca el tercer concurs fotogràfic "L'HOME I EL MEDI AMBIENT DE MALLORCA". Les fotografies en paper color, de mida 18x24 com a mínim

i 20x40 com a màxim, s'han de presentar muntades sobre cartolina i amb un passe-partout de 5 cm. Cada concursant podrà presentar un màxim de 3 obres originals i no premiades a qualsevol altre concurs. Hi haurà quatre categories: escolar, juvenil, adults i professional.

Les obres s'han de lliurar al Departament de Medi Ambient i Natura del Consell de Mallorca, Llar de Joventut, C/ del General Riera, 111 07010-Palma (Tel. 971173700) fins el proper dia 15 de juliol.

SOMRÀDIO HAN CANVIAT DE FREQUÈNCIA (98.0)

Des de fa un temps, l'emissora Somràdio que emetia per la freqüència 106.1 han canviat el seu lloc al dial radiofònic: ara emet pel 98.0. Ens alegrem de la bona acollida que ha tingut fins ara aquesta emissora que emet amb la nostra llengua des del seu naixement impulsada per la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear. Esperam que tenguï una llarga vida i que altres emissores segueixin el seu exemple.

TROBADA DE GRUPS DE MEMÒRIA

El passat dia 12 de juny tingué lloc al Poble Espanyol una trobada de gent major que al llarg del curs ha participat al programa "Pensa en la memòria" del Consell de Mallorca per estimular la capacitat mental de les persones majors. Gent del nostre poble també hi va participar, com podeu comprovar a la fotografia que es va publicar al diari "Última hora".

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Madò Antònia Capellà Seguí, que morí el passat dia 5 de juny a l'edat de 71 anys. Vivia al carrer Deulosal, número 13.

Madò Magdalena Fiol Ximenis que morí el passat dia 23 de juny a l'edat de 93 anys. Vivia al carrer Major, número 62.

Madò Magdalena Galmés Payeras que morí el dia 26 de juny a l'edat de 88 anys. Vivia al carrer Major, número 130 (Es Pou Nou)

L'amo en Guillem Carbonell Quetglas que morí dia 27 de juny a l'edat de 79 anys. Vivia al carrer Nou, número 87.

L'amo en Miquel Mas Cifre morí el passat dia 29 de juny a l'edat de 77 anys. Vivia al carrer Nou, número 3.

Que descansin en pau.

JA L'HAN FETA:

En Francisco Almedro Pons i na Victoria Juana Rubio Hardman es casaren el passat dia 20 de juny a Cas Metge Monjo.

En Miquel Mayol Torrens i na Jerònia Maria Morey Bunyola es varen casar el passat dia 15 de juny a l'església parroquial de Maria de la Salut.

Que el vostre amor no acabi mai.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESA INCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTAL L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns i dimecres: de 16 a 18 hores.

Dimarts, dijous i divendres: de 16 a 19 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19, 15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU: Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al855043

- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al520292

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al236624

IMMOBILIÀRIC
LLUC MATAS

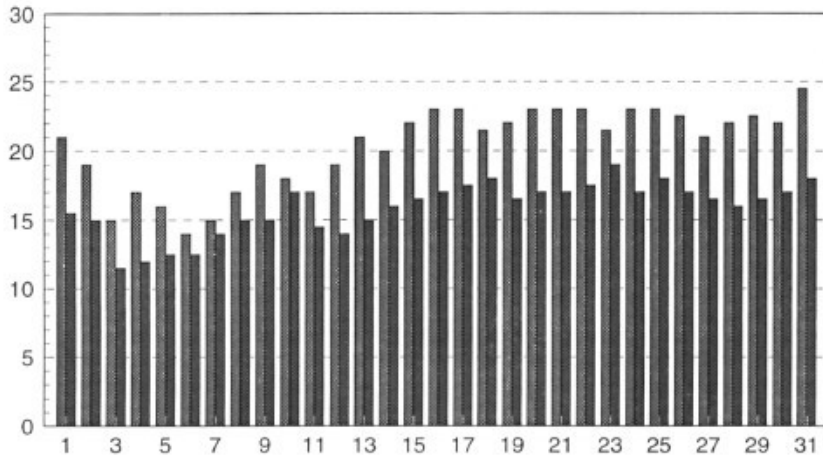
"Venga a descubrir un paraíso"
Rommen Sie, linden Sie Ihr paradus

Plaça des Pou, 17
07519 Maria de la Salut (Mallorca)

Tel. 971 52 50 70
Fax 971 52 57 73
Mòbil 679 90 57 94

El temps MES DE MAIG

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA
 Dia .2 6 l.
 Dia .3 40 l.
 Dia .5 10 l.
 Dia .6 16 l.
 Dia .7 14 l.
 Dia 10 1 l.

TOTAL: 87 LITRES

Temperatura Màxima
 24,5 ° C (Dia 31)
 Temperatura Mínima
 11,5 ° C (Dia 3)
 Temperatura Mitjana
 18° C
 Mitjana Màximes
 20,3° C
 Mitjana Mínimes
 15,8° C

XV FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA CLÀSICA A CURA I MANCOMUNITAT DEL PLA DE MALLORCA

(Avanç del programa)

Diumenge, 21 de juliol, **Algaida**, a les 22 hores. Església Parroquial
Orquestra Simfònica de les Illes Balears i Coral Universitària

Diumenge, 28 de juliol, **Vilafranca**, a les 18,30 hores. Teatre Municipal
Orquestra "Nonetto" de Còrdova.

Dissabte, 3 d'agost, **Llubí**, a les 21 hores. Església Parroquial.
Mijan Sax (Quartet Metall)

Dissabte, 10 d'agost: **Sencelles**, a les 19 hores. Església Parroquial.
Hungarian Virtuosi Orchestra i Claudi Arimany (solista)

Diumenge, 18 d'agost: **Ariany**. Església Parroquial.
Quartet de Cordes "Ciutat de Barcelona"

Diumenge, 25 d'agost: **Sant Joan**. Església Parroquial.
Duet de Piano " Francese Blanco i Maria Victòria Cortès"

Diumenge, 1 de setembre: **Costitx**. Església Parroquial.
Orquestra "Pablo Sorozábal" (quintet de metall)

Diumenge, 8 de setembre: **Santuari de Cura**.
Orquestra de Cambra de Mallorca i la Capella Mallorquina.

Piscines d'es Pla
 MARIA DE LA SALUT

Gabriel Mas
 GERENT

C/. Major, 113 - 07519 MARIA DE LA SALUT (Mallorca)
 Tel./Fax 971 52 50 35 - Mòbils 679 09 15 09 - 615 66 09 32

“COSETES” (entre passat i recent)

—“Quan estava malalt, m’assistires”. “Quan estava pres, em visitares”. “Quan vaig caure, em donares la mà”. “Quan tenia fam, em saciares”...—No sé si això són Benaurances, Obres de misericòrdia o Consells evangèlics de Sant Mateu. El que sí sé és que meditant res-

pecte d’aquestes profundes “sentències” un se n’adona que el comportament de la humanitat en general no és conseqüent al respecte... O bram com caldria actuar respecte dels companys amiat, solidaritat, etc.?

El resultat d’aquestes cavil·lacions ha duit que sense passar ni un dia més em decidís a fer una visita a un amic que aquest any s’ha vist afectat per unes contrarietats que el tenen retingut a ca seva un dia i un altre... I posant en marxa el carretet, en dirigesc cap a can Francisco Castelló, en “Xisco de Son Porret”, allà a Son Negre, un carrer presoner enmig del poble, com tants que encara queden, i que avui gaudeix de llibertat plena després d’haver-li romput les cadenes.

Arribar a aquesta casa, no és tan bo de fer (he dit que anava en cotxe). Sembla si atravesàs aquells paratges que la TV ens mostra, allà per on els “nostres amics americans del Nord” hi descarreguen tones i tones de bombes destructores, vull dir que surts d’un clot per entrar dins d’un altre.

I el primer que faig en arribar, després de les salutacions acostumades, és exclamar: —Vatualmón, Xisco! Te dic que per arribar a aquesta casa un s’ha de posar bé amb Déu! Jo creia que tu exageraves, però ara veig que tens tota la raó del món. T’assegur que he hagut de fer un equilibri mai vist per no deixar alguna peça del carretet pel camí.

—I, per on ha vingut?, demanà en Xisco.

—He vingut des de sa Carrera plana, plaça de ses Dones, sa Quintana, sa Plaça, carrer de l’Església, carrer de la Constitució, carrer de la Mare de Déu per, girant a l’esquerra, enfilant el carrer de son Negre. Per cert, que el citat carrer de la Constitució, m’ha encantat, l’he trobat una monada, crec que no hi havia passat mai en cotxe. Té poc trànsit, està ben lliquet, important i demés, mereixedor del nom que té, diria jo.

—A què no saps que tenen en comú aquests dos carrers, Constitució i Son Negre?, em preguntà en Xisco.

—En comú dius? No sé que dir-te, vaig respondre.

I a continuació en Xisco en tornà a preguntar —Tu saps l’anterior nom d’aquest carrer de LA CONSTITUCIÓ? —Si que ho sé, vaig respondre. —Ho he sentit a repetir un caramull de vegades a la meua dona, ja que ella hi va néixer, es deia “CALLE DE LA VICTORIA”.

—Exacte, ho has dit perfectament, “DE LA VICTORIA”, així en castellà!, ja que feia referència al resultat final de la guerra civil (o incivil?). Victòria d’en Franco, ajudat per en Hitler i en Mussolini... I el nom d’aquest carrer de SON NEGRE, abans era “CALLE DEL CONDE ROSSI” (aquí vaig interrompre per dir-li que també ho sabia, ja que en Ramon Ros, l’enyorat amic q.e.p.d., que també vivia per aquí, em contà que més d’una vegada ell havia retirat o romput la placa perquè, segons deia, li feia “asunto”). I seguia en Xisco, —Tu saps qui era aquest CONDE ROSSI?, idó no era comte ni res! Era un “perdut” italià que vingué a Mallorca, enviat per Mussolini, pocs dies després del desembarcament de les tropes del capità Bayo, allà a Portocristo. Vingué per ajudar els rebels, i el primer escàndol que protagonitzà va ser aconseguir que els que manaven aleshores (tan “perduts” com ell) fessin una recollida de tot l’or i la plata que els mallorquins posseïen (aquí el vaig tornar a interrompre per dir com ara entenia allò que vaig llegir a un llibre que tenc a ca nostra, llibre que conta que un tal Conde Rossi, anant de Maria a Llubí, s’aturà per s’Alqueria Blanca a saludar unes dones que collien figues, a les quals obsequià, en acomiadar-se, amb un duro de plata a cada una, agraït per haver-lo convidat a menjar aquella fruita tan bona. AQUÍ ES VEU d’on tragué aquells duros de plata, el tal CONDE) perquè, segueix en Xisco, en Mussolini, per molt que digui en Verga (en March) que ell ho va pagar, volia cobrar en efectiu el cost d’aquells avions Fiat que envià, avions que bombardejaren en Jaume I, destruïren els quatre Savoyas d’en Bayo i castigaren les tropes republicanes. O sigui, CONDE ROSSI I VICTORIA, els noms d’aquests dos carrers esmentats, estaven entrelligats, per això dic que tenien alguna cosa en comú, que tenien relació amb aquells esdeveniments cruentos: VICTORIA-AJUDA A VICTORIA.

—I ara també hi ha una cosa en comú entre aquests dos carrers, segueix en Xisco, més ben dit, hi havia, i eren els CLOTS. Eren, aquests dos carrers, els que més clots comptabilitzaven per metre quadrat, a Maria. I dic, hi havia, perquè a l’inici de direcció de l’actual Administració (i aquest fet em donà esperança) veiérem i creguérem, que hi volien posar regit. Però l’alegria va ser buida ja que solament arreglaren mig carrer. I no sé perquè. Segurament “LA MÀQUINA” s’espanyà en haver arreglat la meitat del carrer CONSTITUCIÓ... i allà s’aturaren! I fins avui!, com veus... I seguia l’amic Xisco, — He dit que vaig cobrar esperança perquè d’haver seguit, com que el nostre

carrer, SON NEGRE, està només a un tir de passetja, creia que hi arribarien, però...

I continuarem tocant molts capítols, perquè en Xisco la sap llarga i no teníem pressa. Però confés que el vaig trobar com mai l'havia conegut, una mica desil·lusionat i pessimista. —A què no en saps d'altre de carrer com aquest?, insistia preguntant. I per dir alguna cosa, vaig comentar que per transitar per Banderola, diuen que un hi ha d'anar confessat de tants clots com hi ha!... Fredament em contestà, —ALLÒ ÉS DE SINEU. És tan contundent l'amic Xisco en les seves opinions! Us asseguro que ha estat un plaer conversar llargament i passar una estona agradable i entretinguda amb aquest amic de SON NEGRE, en Xisco de Son Porret.

I, abans de despedir-me, demanava inspiració que m'ajudàs a inculcar-li una mica d'optimisme, però no trobava el camí, estava tancat, fins que l'àngel de la guarda em donà la mà fent-me recordar aquell HIMNE que els presoners canten, i que de joenet vaig haver d'aprendre. L'himne comença així "CON LA ESPERANZA CUAL MI LEMA..."

—Endavant Xisco, un dia tot s'arreglarà, vaig dir.

—Ell que ho vegis, rematà.

—Que milloris, Xisco. Adéu, fins un altre dia, si Déu ho vol!

Maria, 22 de juny (en conec un que avui fa 83 anys...— en vida vostra, gràcies)

Signat: Miquel Oliver Roig

P.D.—

La ironia, l'humor, la broma, no tenen perquè estar fora de to, més bé estan relacionades amb la intel·ligència. Exagerar, proliferar algunes qüestions, no resta importància ni minimitza l'assumpte tractat, ni té perquè dur a l'enfrontament. És senzillament com una glosada de "picat" on es diuen les coses amb més atreviment i llibertat. És semblant a la confessió del poeta castellà, que escrigué:

"Quiero
y no quiero decir
y estoy sin decir
diciendo..."

i, permeteu-me una més:

Acab de saber, per la ràdio, que un tal senyor Merino i dos espavilats més ("papes" del Pacte de Toledo, respecte de PENSIONS) després d'haver-se buidat el cap han descobert que seria millor —MILLOR PER A QUI?— per efectes de connexió de PENSIONS DE JUBILACIÓ, fer el càlcul, no com s'ha fet fins ara, sinó en referència a la totalitat del temps cotitzat. i, diuen, més bé, recomanen, que en vista que d'aquesta manera la PENSIÓ resultaria

més baixa, que els futurs pensionistes pensin des d'ara a contractar FONS DE PENSIONS, per així poder comptar amb una ajuda i poder sobreviure...

QUINA CARA!... ÉS POSSIBLE TANTA POCA VERGONYA?...

Perquè, anem a veure:

Pregunta: —QUI POT CONTRACTAR UN FONS DE PENSIONS?

Resposta: —TOTS ELS QUI GUANYEN MOLT. Els privilegiats. Els que no s'ha de preocupar dia a dia del cost dels queviures i demés. I aquests no necessiten que cap "papa" els digui el que han de fer.

Una altra pregunta: —QUI ESTÀ IMPEDIT DE CONTRACTAR UN FONS DE PENSIONS?

Resposta: —TOTS ELS QUE GUANYEN POC, salaris mínims, aturats, i demés, perquè tot el salari se l'ha de gastar en el dia a dia, anant justet, justet...

I, una altra cosa. És sabut que aquests FONS (que consti que no hi tenc res en contra, tant de bo tothom en pogués contractar) desgraven a l'hora de liquidar amb Hisenda. O sia, que el Govern de l'Estat —QUE SOM TOTS— els descomptarà una quantitat, el que vol dir que entre TOTS —els del salari mínim, també— ajudarem els privilegiats... I els altres?... Què es fotin?... Es així, o no?, deman... O serà que una vegada més un s'embarca amb els "perduts"?

Com, vist això, un no ha de recordar aquelles frases repicades en aquelles prèdiques il·lusionàries que de joenet ens inculcaren aquells llunyans "parents" de la majoria d'aquests que avui comanden allà a Madrid, frases com: "OPRIMIR AL PODEROSO I LEVANTAR AL CAÍDO" o "AMAMOS ESPAÑA PORQUE NO NOS GUSTA"... Sí, com no ho hem de recordar... Dites que resultaven una presa de pèl, com hem hagut de reconèixer el que entenem que VERGONYA ÉS ALGUNA COSA MÉS que tenir dos dits de front...

GERMÀ MAR PARAULES A SANT FRANCESC

Estimat San Francesc:

En aquests dies d'estiu quasi abocats a les llums tènues i matisades de la nit, rellegesc per enèsima vegada el vostre "Càntic" de les criatures. El rellegesc en front de la mar i li qued molt agraït per incloure l'aigua entre els motius que vos donin a la vostra universal lloança a Déu.

És curiós, després de recordar-vos del germà Sol, la germana Lluna, les germanes estrelles, us recreau en vostra gratitud en anomenar els quatre elements clàssics: el foc, la terra, l'aire i l'aigua. Aquests elements definidors dins l'antiguitat de la caracteriologia humana, definició encara vigent, tot i que ampliada i enriquida constantment per a la psicologia moderna, abraçau tant i tant que fan del vostre càntic quelcom proper, tangible, comprensible. Pens que tota referència humana es pot trobar fàcilment acollit en les vostres paraules, Sant Francesc.

Deixau-me que m'entretengui per un moment en un d'aquells elements, l'aigua. Sense menysprear l'aire, que me suggereix vida, canvi, el foc calor, força, la terra assentament amb els nostres peus i productora dels nostre aliment. Amb tot això present, faig ara meva l'aigua. La tenc a davant mi, en la seva expressió més grandiosa; la mar vehicle de cultures

Hem rebut del nostre col·laborador Miquel Rosselló el prec de publicar aquesta carta que li envia des de Cochabamba (Bolívia) la missionera de Maria, Sor Francisca Negre.

Cochabamba 15-V-2002

Sr. Miguel Rosselló
INCA.

Estimat amic:

Fa un parell de dies vaig rebre una carta teva, que me va alegrar molt perquè si bé tots els mesos sé alguna cosa de tu, a través de la revista del nostre poble "Fent Carrerany", normalment el primer article que llegesc, és el teu o les gloses que a la mateixa s'editen, és molt agradable rebre alguna cosa molt personal de les persones que ens uneix amb elles, un cert llaç de sincera i vertadera amistat.

Tornant a la revista, et felicito per la teva valentia i la teva coherència de presentar-te a través dels teus escrits, el que ets; un sincer i vertader creient i seguidor de la persona de Jesús i del seu missatge. Deman a Déu que sempre te conservi amb aquesta fe tan profunda que Déu ens regala a tots, quan rebem el do de la filiació divina amb el baptisme. Per a mi, la fe és un gran regal de Déu que ens ajuda constantment a poder i a saber donar sentit vertader a la nostra vida i a la nostra existència, i a més ens ajuda enormement a saber acceptar amb pau i serenitat els contratemps de la vida i a viure segurs en les mans del millor dels Pares.

Me sap greu, que la seva salut no hagi estat de lo millor durant un temps, de totes maneres malgrat el dolor que ens causa no estar bé, teniu l'avantatge com a persona de fe, d'esser conscient que els sofriments units a Crist ajuden a

antigues, inspiració de poetes i font de vida.

La mar, segons l'època de l'any o l'hora del dia o de la nit, sempre bella inenarrablement bella, misteriosa, suggeridora, rica.

Quan el Sol (el germà Sol) de l'estiu toca la superfície en el moment triomfant del seu Zenit, li treu llengües de foc brillants, alegres, vives. Quan la Lluna (la germana Lluna) en profunditat serena de la nit, crea un camí de llum tènue que ens convida a traslladar-nos a regions somniades vagament. La mar, sempre la mar, majestuosa en la seva bravesa, acaronada en la seva calma, somniadora amb el seu ventall de colors, blau, verd, gris, i fins i tot un insòlit vermell en determinats crepuscles tardorencs. I negre, negre en la nit, d'un negre tan peculiar que com diria el nostre Machado, de tan negre blaveja.

Germana aigua, deixem dir-t'ho: me fascines. En la mar, en la font, en la pluja i fins i tot condensada en el calabruix, esvalotador, agressiu, més bé maleducat, però rabiosament bell.

Nota: Desig i prec per tots els meus germans de Maria, que passeu un bon estiu i per a tots els que van a estiuejar, anau alerta a la mar, que de vegades és un poc traïdora enc que vos faci d'amiga.

Una abraçada per a tots.

Miquel Rosselló i Quetglas.

INCA, a juny del 2002.

la redempció personal i a la de la humanitat. Cada dia tenc un record especial en la meva oració per a tu i per a la teva dona, posant-vos en las mans del Senyor i de la nostra Mare la Verge de la Salut, que tant estimam els que hem nascut baix la seva protecció.

El Dijous Sant me vaig enrecordar que la primera vegada que te vaig escriure va esser precisament aquell dia en què l'amor de Crist se'ns manifesta d'una manera tan excepcional, ja que se'ns dona ell mateix per esser el nostre aliment en el camí cap al Pare. Vaig voler tornar a escriure, un dia per un motiu i un altre per altres motius, se m'ha anat passant fins ara. Quan vaig rebre la teva carta vaig sentir un cert remordiment per no haver-ho fet abans, però mai és tard per esser fidel a un bon desig.

Moltes gràcies pel teu donatiu, serà molt ben empleat. La gent amb la qual feim feina, té tantes mancances de coses imprescindibles per tenir una vida digna d'essers humans, com és; alimentació adequada, habitatge propi de qualsevol persona, vestit, educació, en fi són tantes i tantes les mancances dels pobres, que ens sentim impotents per ajudar, inclús en el més imprescindible, l'alimentació i la salut. Això a part d'un projecte que atenem de nins pobres i les seves famílies. Se'ls ajuda en l'alimentació, la salut, suport escolar, formació humanocristiana i en tot el que se'ns presenta, per exemple violència familiar, abandonament de fills, absència escolar etc. etc.

Una vegada més, gràcies i que el Senyor vos recompensi amb abundants dons i benediccions.

Moltes salutacions a la teva dona i a na Maria si va per allà. Amb sincer afecte i el recod diari en l'oració.

Sor Francisca Negre.

I Concurs d'acudits per Internet

Organitzat pel Gabinet de Llengua Catalana de la Universitat Autònoma de Barcelona i que ha tingut per jurat: **Albert Om (periodista), Lluís Gavaldà (cantant), Ada Castells (escriptora).**

L'objectiu d'aquest concurs era promoure l'ús del català en els textos humorístics que es difonen per Internet. Hi podien participar totes les persones vinculades a qualsevol universitat catalana, i s'hi podien presentar tant acudits originals (de creació pròpia) com acudits que es coneguessin i dels quals no es fos l'autor. En total, s'hi han presentat **191 acudits.**

Pel que fa a la **procedència dels participants**, cal destacar que l'alumnat és el col·lectiu universitari que més hi ha participat (en menor grau també ho fa fet el PAS i el professorat) i que hi ha hagut participants de gairebé totes les universitats públiques del Principat i del País Valencià.

Amb la finalitat de difondre per Internet els acudits presentats al concurs, el Gabinet n'ha fet una **edició electrònica**, que es pot consultar o llegir a l'adreça següent: www.uab.es/gab-llengua-catalana

Acudits premiats

Va Franco i ressuscita. Llavors es troba amb el guardià del Valle de los Caídos:

- Però... Com és possible? -preguntà bocabadat el guardià.
- Ja n'hi ha prou, d'estranyar-se! Digue'm: qui mana ara, a Espanya?
- Manen els seus. Mire, el President Aznar...
- Bon periodista, Manuel Aznar Zubigaray! Escrigué *Historia militar de la guerra en España.*
- No! El nét del periodista.
- I qui és el portaveu del Govern?
- Pío Cabanillas.
- Molt intel·ligent! Sí senyor! Cabanillas Gallas! El meu ministre de la Informació!
- No, el seu fill.
- Qui hi ha, d'ambaixador al Marroc?
- Arias Salgado.
- Molt bé! El meu altre ministre d'Informació i Turisme, Gabriel Arias Salgado.
- No! El fill.
- Com van, les relacions amb els marroquins?
- Home... Hi ha alguns problemes amb la immigració... Però el Govern ha nomenat Fernández Miranda com a responsable...
- Xe! Torcuato! Sens dubte el més ben qualificat per al càrrec!
- No, no, no! El seu fill, Enrique.
- I a Vascongades i Catalunya, què tal estan les coses?
- Ara les regions són autonomies i el ministre que les coordina és Jesus Posada.
- Posada Cacho! El fidel governador civil de Sòria...
- No! El fill. I Oreja és el representant del partit del Govern a les Vascongades.

-Home, el meu benvolgut Marcelino!

-No, el seu nebot.

-I qui s'encarrega de Justícia?

-N'hi ha un de nou... No em ve el seu nom al cap... Però abans estava Mariscal de Gante.

-Ben fet! El meu director general de Règim Jurídic de la Premsa, Jaime Mariscal de Gante.

-No! Tampoc! La filla, Margarita.

-I a la Puerta del Sol, a la seu de Governació, qui està?

-Un bon amic dels socialistes, Ruiz.

-Però com pot ser el meu portaveu, Víctor Ruiz Albéniz, amic dels socialistes?

-No! És el seu nét, Alberto Ruiz Gallardón.

-I a Galícia, digue'm: qui està a la meua Galícia natal?

-Fraga.

-El nét?

-No! El de sempre!

1r premi, Jaume Tardy Martorell

Un home entra a un bar i s'apropa al cambrer, que estava netejant la barra. El cambrer li pregunta:

Cambrer: Què serà?

Senyor: Seré informàtic, seré un bon pare de família i un gran empresari.

Cambrer: No, perdoni. Què desitja, el senyor?

Senyor: Desitjo formar una família, desitjo tenir molts fills i ser feliç a la vida. També desitjo muntar una empresa i guanyar molts cèntims.

Cambrer: No, no. Què vol prendre!?

Senyor: Ah, perdoni. Què hi ha?

Cambrer: Doncs res. Aquí, netejant la barra.

2n premi, Carlos Martín Morales

Li diu un basc a un altre:

-Patxi, deixa aquesta pedra... que és dels anglesos.

3r premi, Noemí Perez Nieto

Està comprovat que el cafè molt calent redueix en dos terços la potència sexual dels homes: primer et crema els dits i després la llengua.

4t premi, Jordi Jarque i Garriga

Això és un mosquit que li pregunta a la seva mare:

-Mama, mama! Que puc anar a fer un volt?

I la mare li diu:

-Sí, fill. Però vigila, eh?

Després d'una estona, el fill torna a casa tot content:

-M'ho he passat molt bé! He fet molts amics! Allà on anava m'aplaudien!

5è premi, Núria Cucurella i López

Una àvia està xerrant amb les seves amigues i, de sobte, li pregunta a la seva néta:

-Filla, com es diu l'alemany que em torna boja?

-Alzheimer, àvia, Alzheimer.

6è premi, Esther Sánchez García

LA TERRA I ELS SEUS FRUITS

-Apunts de la Vida Pagesa-

LA PODA EN VERD UNA FEINA D'ESTIU

Hem parlat o esmentat altres vegades en aquesta secció la poda en verd, ara passarem a explicar un poc els seus beneficis. La poda en verd és una poda d'estiu, quan l'arbre està en el màxim vigor vegetatiu, quan està en saba que en deim. Els beneficis d'aquesta poda és que li llevam a l'arbre tota una sèrie de branques que no les necessitam per res, que tanmateix les hi hauríem de llevar a la tardor, i ja no ha de gastar energia en engreixar-les ni suportar-les, a més la ferida que li feim, com que l'arbre està en període vegetatiu i la saba corre cicatritzen tot d'una i quan arriba la tardor ja està tapades i protegides de malalties i infeccions.

Hem de saber que una ferida és un focus d'entrada de malalties a l'arbre, per això és convenient als arbres més delicats quan els feim un tall gros posar-hi pasta selladora, i evitarem una porta d'entrada d'infeccions als arbres. Ja que parlem d'infeccions, vull fer un incís a una cosa que hi hem de posar molt d'esment, la neteja del material. El major transmissor d'infeccions i malalties són les eines brutes. Si hem podat un arbre que té goma i no desinfectam les eines, transmetrem la malaltia a tots els altres arbres que toquem amb aquestes eines. No importa cap desinfecció complicada, basta fer les eines netes amb aigua i després untar-les d'oli o qualsevol altre tipus de lubricant, alhora d'untar-les hem de fregar fort, fins que brillin. Això ja basta per no infectar tota la finca.

Hi ha espècies d'arbres que són molt sensibles a les podes, com poden ser el cirerer o l'albercoquer, i a aquests és convenient fer-los la poda en verd, tot d'una que l'hi hem collit el fruit i no se'n ressentirà tant.

Aquesta poda d'estiu té inconvenients, com per exemple la dificultat a l'hora de practicar-la,

ja que l'arbre està ben vestit, ple de fulles, i ens dificulta la feina. No podem veure l'arbre en el seu conjunt i això ens impedeix fer una poda completa i ben feta. Per això, el millor que podem fer, és una poda de les branques i tanyades que veim ben clar i després a la tardor ja farem una altra passada per acabar la feina, però serà una feina superficial i l'arbre no patirà.

FEINES I COSTUMS DEL MES DE JULIOL

Hem començat el mes amb fresca, aquests primers dies de juliol ha refrescat un poc, però no paseu ànsia, la calor arribarà i recordau que és la monja, Santa Margalida dia 20 de juliol que l'encén. *Santa Margalida l'encén i Sant Bernat l'apaga.*

No convé que ens plogui dins aquest mes, ja les plujes de juliol són dolentes per a les vinyes i per als cereals, que enguany s'ha retardat un poc la sega per les plujes de mitjan juny. L'anyada no és tant bona com s'esperava, hi ha molts de brins i molts de grans, però pesen poc perquè han granat malament. Enguany el que hi ha molt és palla.

Ja estam a la plena de la collita de fruites: albercocs, prunes, peres, melicotons, cireres, i a finals de mes, per devers Sant Jaume podrem començar a collir prunes de frare llarg o frare roig i les primeres pomes. Si teniu bons esplets de fruites no les tudeu, en podeu fer confitura i menjar-ne tot l'any i de figues un parell d'acops per secar que a l'hivern són ben bones amb una grapada de bessons d'ametlla i un glop de mistela.

A l'hort podem sembrar col-i-flor, lletugues, cols i cebes. Ara ve el bon temps de collir: tomàtigues, pebres, albergínies, melons, síndries, etc.

Com podeu comprovar, aquests mesos de calor tots els animals estan a l'ombra, a les hores de sol no en veim cap que pasturi, podem prendre mostra d'ells i ja ho sabeu, si no tenim feines per defora, el millor és estar a cobro i si hi tenim feines, hem de voltar el sol i aprofitar per fer horeta, que és molt sa.

Miquel Morey Mas

CARRERANY ESPORTIU

Els benjamins han acabat la Copa Federació com a campions indiscutibles i sense perdre un sol partit. Ja el mes passat dèiem que contaven els seus partits per victòries, quan just els hi mancaven dos partits per jugar. Enhorabona a tots.

El resultats de tots el partits de la Copa Federació han estat els següents:

Marier – Margalidà	9 - 1
Petra – Marier	3 - 4
Marier – Es Pla	4 - 0
Jov. Manacor – Marier	2 - 10
Marier – Sineu	8 - 1
Margalidà – Marier	3 - 5
Maria – Petra	5 - 2
Es Pla – Marier	2 - 4
Marier - Jov. Manacor	8 - 2
Sineu – Marier	2 - 10

PLA DE MALLORCA 2002

En la darrera edició de la revista, havíem comentat les tres primeres etapes, disputades a MARIA, SA POBLA i MURO, on n'Esteve BERGAS havia aconseguit el mallot de les metes volants.

Quarta etapa. Dissabte 1 de Juny.

Fou una cronometrada individual d'11 km, disputada entre SA POBLA – BÚGER – SA POBLA. Aquest dia en Toni MULET aconseguí el millor temps dels participants de MARIA, quedant en sisè lloc i a 37 segons del guanyador. A més hi participaren els següents: A. CASTELLO, Esteve BERGAS, X. FLORIT, J. MAS, M. MOREY, A. SOCIAS i PEP FERRIOL.

Cinquena etapa. Diumenge 09 de Juny a MONTUIRI.

Els components del Club s'animaren i foren 11 els participants. En Joan GELABERT quan mancava molt poc per arribar va espenyar la cadena de la bicicleta i va haver d'abandonar. En Toni MULET va tornar ésser el millor classificat. També hi participaren: A. CASTELLO, E. BERGAS, J. MAS, A. SOCIAS, M. SALOM, M. MOREY, Nadal i Miquel FERRIOL, P. PAYERAS, i P. FERRIOL. Vàrem perdre el mallot de metes volants.

Sisena etapa dissabte 15 de Juny. SINEU.

El fi principal d'aquesta etapa era la de tornar aconseguir el mallot, i una autèntica jugada d'equip permeté puntuar de primer n'Esteve i de segon en Toni Mulet. Idò aquesta feina d'equip, donà el seu fruit i aconseguírem el definitiu mallot. Per tant i després de 7 anys (1995) un corredor de Maria, conquireia una classificació final en les metes volants.

La classificació general final d'aquest Pla de

Mallorca fou – en totes les etapes disputades i acabades: TONI MULET, ANTONI CASTELLO, ESTEVE BERGAS, JOAN MAS, MIQUEL MOREY, i PEP FERRIOL. També cal destacar que dos "mariandos" en TOMEU ARBONA i PERE FERRIOL COLOMBRAM –aquest en Pla Gran- disputaren el Pla de Mallorca.

El Club Ciclista de Maria ha estrenat uns nous equipatges i des d'aquestes pàgines volen agrair la seva col·laboració: AJUNTAMENT DE MARIA, VIATGES MARTEL, AGUAMAR, SUPERMERCATS COLBER, PREFABRICATS CARBONELL, CONSTRUCCIONS RUSTIC DES PLA, CASA GIRASOL (SON ROIG), RESTAURANT SES TORRES, BICICLETES CAN BOTELES i BARBERIA SALOM. A tots ells, MOLTES DE GRÀCIES.

MEMORIAL BERNAT CAPO. MURO

El corredor del nostre poble, MIQUEL SALOM, fou el guanyador de la prova per infantils, disputada a Muro el 16 de juny.

PEP FERRIOL TORELLO

ESTIU A MARIA 2002

MES DE JULIOL

Data	Activitat	Hora	Lloc
Dimarts, 16	Taller de jardineria	19:30	Escola de Nines
Divendres, 19	Taller de fang	11:00	Biblioteca
Dissabte, 20	Picadís Teatre. Obra: <i>Lluna de mel</i>	22:00	Plaça d'Alt
Dimarts, 23	Taller de jardineria	19:30	Escola de Nines
Dimecres, 24	Mostra Folklorica de Sóller	22:00	Plaça des Pou
Divendres, 26	Taula Rodona: Com ens veuen els pobles veïnats? Com els veim?	22:00	Pati de Ca ses Monges
Dissabte, 27	Pel·lícula infantil SHREK	21:30	Plaça d'Alt
Diumenge, 28	Ballada popular amb el grup XALOC	21:00	Plaça des Pou
Dilluns, 29	Taller de manipulacions. Jocs amb diversos materials per a nins d'edat entre 1-3 anys	19:00	Ca ses Monges
Dimarts, 30	Taller de jardineria	19:30	Escola de Nines

MES D'AGOST

Dissabte, 3	Projecció de diapositives i tramponada solidària: <i>Els nins de NOMA</i>	21:30	Plaça d'Alt
Diumenge, 4	Teresetes. Grup S'Estornell Teatre	20:30	Plaça d'Alt
Dilluns, 5	Campus de bàsquet	19:30	Plaça des Mercat
Dimarts, 6	Taller de jardineria	19:30	Escola de Nines
Dimecres, 7	Taller de pintura. Edat 1 a 3 anys	19:00	Ca ses Monges
Dimecres, 7	Campus de bàsquet	19:30	Plaça des Mercat
Dijous, 8	Taller de decoració de caps	11:00	Biblioteca
Divendres, 9	Campus de bàsquet.	19:30	Plaça des Mercat
Divendres, 9	Taller de pintura. Edats 4-5 anys	19:00	Ca ses Monges
Dissabte, 10	Cloenda campus de bàsquet	19:30	Plaça des Mercat
Dilluns, 12	Taller de pintura i gravats per a adults, a partir de 15 anys.	18:00	Ca ses Monges
Dilluns, 12	Taller de cuina	20:00	Local 3 ^a Edat
Dimarts, 13	Taller de jardineria	19:30	Escola de Nines
Dimecres, 14	Taller de pintura i gravats per a adults, a partir de 15 anys.	18:00	Ca ses Monges
Divendres, 16	Taller de pintura i gravats per a adults, a partir de 15 anys.	18:00	Ca ses Monges
Dissabte, 17	Festa per a joves amb els grups ALADROCK, JOAN ANTONI SKARABAT I SIPHOSIS	22:30	Can Gaspar
Diumenge, 18	Excursió al Torrent de Pareis. Fent Carrerany. Inscripcions a l'Ajuntament	06:00	Partida Plaça des Pou
Dilluns, 19	Taller de cuina	20:00	Local 3 ^a Edat
Dilluns, 19	Taller d'escacs.	17:00	Club d'Escacs
Dimarts, 20	Taller d'estampacions de quaderns.	11:00	Biblioteca
Dimarts, 20	Taller de Dansa i Moviment Corporal de 12 a 18 anys	19:00	1a Planta Local 3a Edat
Dimarts, 20	Taller de Dansa i Moviment Corporal adults	20:00	1a Planta Local 3a Edat
Dimecres, 21	Taller d'escacs.	17:00	Club d'Escacs
Dijous, 22	Taller de Dansa i Moviment Corporal de 12 a 18 anys	19:00	1a Planta Local 3a Edat
Dijous, 22	Taller de Dansa i Moviment Corporal adults	20:00	1a Planta Local 3a Edat
Dijous, 22	Taller de pintura i gravats per a adults, a partir de 15 anys.	18:00	Can Gaspar
Divendres, 23	Taller d'escacs.	17:00	Club d'Escacs
Dissabte, 24	Taller d'escacs. Escacs gegant.	17:00	Plaça d'Alt
Dimarts, 27	Taller de Dansa i Moviment Corporal de 12 a 18 anys	19:00	1a Planta Local 3a Edat
Dimarts, 27	Taller de Dansa i Moviment Corporal adults	20:00	1a Planta Local 3a Edat
Dijous, 29	Taller de Dansa i Moviment Corporal de 12 a 18 anys	19:00	1a Planta Local 3a Edat
Dijous, 29	Taller de Dansa i Moviment Corporal adults	20:00	1a Planta Local 3a Edat
Dijous, 29	Taller de cuina	20:00	Local 3 ^a Edat
Dissabte, 31	Pintura mural damunt plàstic (de 3 a 12 anys)	17:00	Ca ses Monges
Dilluns, 2/09	Taller de cuina	20:00	Local 3 ^a Edat

NOTA:

La inscripció a les activitats d'Estiu a Maria és de 6,00 •

Amb la inscripció es dona una camiseta i un capell

Algunes activitats (cuina, excursió al torrent de Pareis) tenen un preu suplementari que s'haurà d'abonar per poder-s'hi inscriure

Sí hi ha canvis al programa es comunicarà a les persones inscrites.

